

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 24/05-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Pavla Kližana, T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivý súdny proces rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2004 sp. zn. 5 Co 78/03, 5 Co 79/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Pavla Kližana **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2005 doručená sťažnosť Ing. Pavla Kližana, T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivý súdny proces rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) z 25. augusta 2004 sp. zn. 5 Co 78/03, 5 Co 79/03 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ bol napadnutým rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. augusta 2004, zaviazaný na zaplatenie 140 467 Sk a trov konania. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ podnet na podanie mimoriadneho dovolania Krajskej prokuratúre v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“ alebo „krajský prokurátor“), jeho podnet bol však 2. decembra 2004 zamietnutý.

Sťažovateľ je toho názoru, že postupom a následným rozhodnutím krajského súdu v spojitosti s rozhodnutím Okresného súdu Trenčín v danej právnej veci boli porušené jeho

práva garantované Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Z tohto dôvodu sa domáha preskúmania „ústavnosti konania a rozhodovania Krajského súdu v Trenčíne a následne i Krajskej prokuratúry v Trenčíne“.

Podľa sťažovateľa: „*Procesným postupom Krajského súdu v odvolacom konaní, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Trenčíne a následne i zamietnutím môjho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania krajským prokurátorom v Trenčíne došlo (...) k porušeniu môjho práva na spravodlivý súdny proces.*

Súdy tým, že nerešpektovali možnosti dané občiansko-právnym poriadkom pri vedení konaní (...) narušili zásadu rovnosti účastníkov konania a to tým viac, že spor medzi spoluvlastníkmi by tak bol definitívne ukončený, čo je zrejme i cieľom súdneho konania. Nebolo spravodlivé, ak mnou podané návrhy súdy a to ani z časti nebrali do úvahy, pričom žalobcovi i viackrát menený návrh akceptovali.

Ak Ústavný súd SR po posúdení sťažnosti vzhliadne jej opodstatnenosť čo do porušenia môjho práva na spravodlivý súdny proces a zároveň, že v konaní došlo k zbytočným prietahom zavineným postupom súdu, žiadam, aby mi priznal z týchto dôvodov i náhradu vo výške 200.000,- Sk, ktorú považujem za primeranú s prihliadnutím na skutočnosť, že v podstate od roku 1999 ma súd svojím nesprávnym postupom núti zotrvať proti mojej vôli v spoluvlastníckom vzťahu, ktorým som finančne poškodzovaný.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2004 sp. zn. 5 Co 78/03, 5 Co 79/03 došlo k porušeniu jeho základného „práva na spravodlivý súdny proces“. Ako to vyplýva z predmetnej sťažnosti, uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. augusta 2004.

1. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2004 (ešte pred tým, ako sa sťažovateľ obrátil na krajského prokurátora s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (25. januára 2005), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Podnet na podanie

mimoriadneho dovolania v konečnom dôsledku generálnym prokurátorom Slovenskej republiky (§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku) nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (mutatis mutandis I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03 a iné). Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

2. Nad rámec uvedeného, pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie „*práva na spravodlivý súdny proces*“ tým, že nebolo vyhovené jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, ústavný súd napriek tomu, že sťažovateľom nebolo konkretizované opatrenie alebo rozhodnutie prokurátora, ktoré napáda, v tejto súvislosti poznamenáva, že na akceptovanie, resp. vyhovenie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho akceptovanie a generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. I. ÚS 19/01, II. ÚS 14/04, IV. ÚS 100/04). Z tohto dôvodu prokurátor nemohol neakceptovaním podnetu sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania spôsobiť namietané porušenie jeho práv.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2005